

	Ημερ: 21-01-2008 Αρ. Πρωτ.:1661
Προς:	Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων Λ. Κηφισίας 60 15125, Μαρούσι Αττική
Κοινοποίηση:	
Θέμα:	<u>Απάντηση στη Δημόσια Διαβούλευση αναφορικά με τον</u> <u>κανονισμό συνεγκατάστασης.</u>

Περιεχόμενα

1. Εισαγωγικά	2
2. Ως προς τα επιμέρους άρθρα του κανονισμού.	3
Άρθρο 1.....	3
Άρθρο 2.....	4
Άρθρο 3.....	5
Άρθρο 4.....	5
Άρθρο 5.....	5
Άρθρο 6.....	6
Άρθρο 7.....	6
Άρθρο 8.....	8
Άρθρο 9.....	8
Άρθρο 10.....	9
Άρθρο 11.....	9
Άρθρο 12.....	9
Άρθρο 13.....	9
Άρθρο 14.....	10
Άρθρο 15.....	10
Άρθρο 16.....	10
Άρθρο 17.....	10
Άρθρο 18.....	10

1. Εισαγωγικά

Από το περιεχόμενο των άρθρων 1 και 2 του προτεινόμενου Κανονισμού, γίνεται σαφές πως υπόχρεοι για την παροχή υπηρεσιών συνεγκατάστασης μπορεί να είναι και πάροχοι οι οποίοι δεν έχουν Σημαντική Ισχύ στην Αγορά (ΣΙΑ). Η διαπίστωση αυτή βρίσκει έρεισμα και στον ν.3431/2006, ως προβλεπόμενη εξαίρεση στην γενική αρχή ότι ex ante κανονιστικές υποχρεώσεις επιβάλλονται σε επιχειρήσεις με ΣΙΑ, και δη στο άρθρο 42 παρ. 6 όπου ορίζεται πως η ΕΕΤΤ δύναται να επιβάλλει μεταξύ άλλων και την υποχρέωση συνεγκατάστασης και από κοινού χρήσης ευκολιών σε οποιονδήποτε φορέα εκμετάλλευσης (χωρίς ΣΙΑ).

Εν τούτοις, θεωρούμε ότι κατά τον εντοπισμό των «υπόχρεων παρόχων» για την υπηρεσία συνεγκατάστασης η ΕΕΤΤ θα πρέπει να είναι ιδιαιτέρως προσεκτική στην εκτίμηση των πραγματικών συνθηκών και την απονομή της ιδιότητας του «υπόχρεου παρόχου» σε επιχειρήσεις που δεν έχουν Σημαντική Ισχύ στην Αγορά. Σε κάθε περίπτωση, η επίκληση μίας ρητά προβλεπόμενης στο νόμο εξαίρεσης για την επιβολή υποχρεώσεων συνεγκατάστασης σε επιχειρήσεις χωρίς ΣΙΑ θα πρέπει να γίνεται μέσα στα όρια του νόμου, άλλως η σχετική πράξη της ΕΕΤΤ θα είναι νομικά προβληματική. Επομένως, κρίνουμε πως σε κάθε περίπτωση που η ΕΕΤΤ θεωρεί ως «υπόχρεους παρόχους» φορείς εκμετάλλευσης που δεν έχουν ΣΙΑ, θα πρέπει να το κάνει αιτιολογημένα, και εντός των προβλεπόμενων διαδικασιών του άρθ. 42 παρ. 7, ήτοι:

1. Οι υποχρεώσεις αυτές να επιβάλλονται μόνο κατόπιν διαβούλευσης κατά τα άρθρα 16 και 17 του ν.3431/2006
2. Οι επιβαλλόμενες υποχρεώσεις να είναι τηρούν την αρχή της αναλογικότητας και να είναι πλήρως δικαιολογημένες.

Περαιτέρω, από την ανάγνωση των άρθρων 5 παρ. 1 και 5 παρ. 3 της Οδηγίας 2002/19/ΕΚ («Οδηγία για την Πρόσβαση»), προκύπτει ότι στις περιπτώσεις που οι Εθνικές Ρυθμιστικές Αρχές αποφασίζουν να επιβάλλουν συγκεκριμένες υποχρεώσεις σε φορείς εκμετάλλευσης που δεν έχουν ΣΙΑ, οι υποχρεώσεις αυτές θα πρέπει να είναι αντικειμενικές, διαφανείς, αναλογικές και αμερόληπτες. Και ο κοινοτικός νομοθέτης επομένως απαιτεί ιδιαίτερη επιμέλεια και θέτει συγκεκριμένους όρους κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας για την ανάθεση υποχρεώσεων σε επιχειρήσεις χωρίς ΣΙΑ.

2. Ως προς τα επιμέρους άρθρα του κανονισμού.

Άρθρο 1

Θεωρούμε ότι στην παρούσα διατύπωσή του, το άρθρο 1 δεν ορίζει με σαφήνεια το αντικείμενο του Κανονισμού. Ειδικότερα, ως προς την εφαρμογή του Κανονισμού σε περιπτώσεις φορέων εκμετάλλευσης με ΣΙΑ, το άρθρο διατυπώνει ρητή επιφύλαξη, ενώ για τις περιπτώσεις εφαρμογής του Κανονισμού μεταξύ παρόχων χωρίς ΣΙΑ, το άρθρο δεν ορίζει τις σαφείς προϋποθέσεις που απαιτούνται από τον ν.3431/2006, προκειμένου να δικαιολογηθεί η επιβολή κανονιστικών υποχρεώσεων σε αυτές τις επιχειρήσεις.

Κατά την άποψή μας, δεν είναι απαραίτητη η διατήρηση της επιφύλαξης της δεύτερης παραγράφου του άρθρου, αναφορικά με την εφαρμογή του Κανονισμού στις περιπτώσεις παρόχων με ΣΙΑ. Αντίθετα, χρειάζεται ειδική αιτιολόγηση για τις περιπτώσεις εφαρμογής του Κανονισμού σε επιχειρήσεις χωρίς ΣΙΑ. Και αυτό, γιατί αν η ΕΕΤΤ έχει ορίσει ένα πάροχο με ΣΙΑ ως υπόχρεο παροχής υπηρεσιών συνεγκατάστασης, ο Κανονισμός εφαρμόζεται χωρίς επιφύλαξη, δυνάμει του άρθρου 44 παρ. 3 περ. στ' του ν. 3431/2006. Αν αντίθετα, η ΕΕΤΤ δεν έχει συμπεριλάβει την υποχρέωση παροχής συνεγκατάστασης στις υποχρεώσεις του παρόχου με ΣΙΑ, τότε η εφαρμογή του Κανονισμού για τον συγκεκριμένο πάροχο (με την παρούσα διατύπωση) καθίσταται προβληματική, λόγω της συγκεκριμένης επιφύλαξης της δεύτερης παραγράφου. Παρατηρείται δε το παράδοξο, να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού οι φορείς εκμετάλλευσης χωρίς ΣΙΑ ενώ να μην εμπίπτει ο πάροχος με ΣΙΑ, στον οποίον δεν έχει επιβληθεί (με άλλη απόφαση της ΕΕΤΤ) υποχρέωση συνεγκατάστασης, δυνάμει του άρθρου 44 παρ. 3 περ. στ'.

Ως εκ τούτου θεωρούμε ότι θα πρέπει να αφαιρεθεί η επιφύλαξη της δεύτερης παραγράφου του, και ταυτοχρόνως να τροποποιηθεί ο ορισμός του «Υπόχρεου Παροχου», στο άρθρο 2, προκειμένου να συμπεριλάβει και την περίπτωση του άρθρου 44 παρ. 3 περ. στ'.

Άρθρο 2

Με βάση τα προαναφερθέντα στο άρθρο 1, θεωρούμε πως ο ορισμός του «Υπόχρεου Παρόχου» θα πρέπει να τροποποιηθεί ως ακολούθως:

«υπόχρεος πάροχος»: ο πάροχος που:

- i. Βάσει του άρθρου 30 παρ. 2 του ν.3431/2006 του έχουν επιβληθεί υποχρεώσεις να παρέχει υπηρεσίες συνεγκατάστασης και από κοινού χρήσης ευκολιών*
- ii. Βάσει του άρθρου 42 παρ. 5 και 44 παρ. 3 περ. στ' του έχουν επιβληθεί υποχρεώσεις να παρέχει υπηρεσίες συνεγκατάστασης και από κοινού χρήσης ευκολιών, ως παρόχου με σημαντική ισχύ στην αγορά*
- iii. Βάσει του άρθρου 42 παρ. 6α)-7 και 44 παρ. 3 περ. στ' του έχουν επιβληθεί αναλογικές και δικαιολογημένες υποχρεώσεις να παρέχει υπηρεσίες συνεγκατάστασης και από κοινού χρήσης ευκολιών, ως παρόχου χωρίς σημαντική ισχύ στην αγορά*
- iv. Λειτουργεί υπό καθεστώς Γενικής Αδείας και έχει εγκαταστήσει ευκολίες επί δημοσίου ή ιδιωτικού ακινήτου ή κοινόχρηστου χώρου, υπέρ ή υπό αυτού, ή έχει επωφεληθεί διαδικασίας για την απαλλοτρίωση ή τη χρήση ακινήτου ή/και έχει εγκαταστήσει συστήματα κεραιών (οι υποχρεώσεις που του επιβάλλονται αφορούν αποκλειστικά και μόνο την από κοινού χρήση των ευκολιών ή του ακινήτου που αναφέρονται στο παρόν σημείο),*
- v. Λειτουργεί υπό καθεστώς Γενικής Αδείας και έχει κατασκευάσει συστήματα αγωγών τα οποία δύναται να χρησιμοποιηθούν για την παροχή δικτύων ή / και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή / και έχει εγκαταστήσει καλώδια οπτικών ινών τα οποία δύναται να χρησιμοποιηθούν για την παροχή δικτύων ή / και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, κάνοντας χρήση κρατικών ή κοινοτικών ενισχύσεων ή / και έχει εγκαταστήσει συστήματα κεραιών (οι υποχρεώσεις που του επιβάλλονται αφορούν αποκλειστικά και μόνο την από κοινού χρήση των ευκολιών ή του ακινήτου που αναφέρονται στο παρόν σημείο).*

Παράλληλα, με δεδομένο ότι ο υπό διαβούλευση Κανονισμός περιορίζεται στον να καθιστά «υπόχρεους» για την παροχή υπηρεσιών συνεγκατάστασης μόνο τους «παρόχους» (ήτοι, επιχειρήσεις που συνιστούν, λειτουργούν, ελέγχουν ή διαθέτουν δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή που παρέχουν υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών), είναι απαραίτητο η ΕΕΤΤ να εξετάσει με προσοχή τα περιθώρια καταστρατήγησης του Κανονισμού στις περιπτώσεις συνδεδεμένων επιχειρήσεων, όπου η μητρική εταιρεία (πάροχος) χρησιμοποιεί τις εγκαταστάσεις της θυγατρικής (όχι απαραίτητα πάροχος)

για να εγκαταστήσει τον εξοπλισμό της, προκειμένου να αποφύγει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον κανονισμό. Θεωρούμε ότι στις περιπτώσεις αυτές οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις θα πρέπει να θεωρούνται ως ενιαία οικονομική οντότητα, και το αίτημα για συνεγκατάσταση να μπορεί να απευθυνθεί σε κάθε μια από τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις, της οποίας οι εγκαταστάσεις χρησιμοποιούνται για την εγκατάσταση εξοπλισμού ηλεκτρονικών επικοινωνιών άλλης συνδεδεμένης επιχείρησης(-παρόχου ηλεκτρονικών επικοινωνιών). Σχετικώς προτείνεται η ακόλουθη διατύπωση:

«Για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος Κανονισμού, στην έννοια του «Υπόχρεου Παρόχου» περιλαμβάνεται κάθε υπηρεσία του ίδιου νομικού προσώπου του Υπόχρεου Παρόχου, καθώς και κάθε υπηρεσία άλλου νομικού προσώπου που τελεί υπό τον έλεγχο του Υπόχρεου Παρόχου».

Περαιτέρω, θεωρούμε σκόπιμο, για την αποτελεσματικότερη ανάπτυξη των δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ο υπό διαβούλευση Κανονισμός να μην είναι εφαρμοστέος μόνο έναντι των «παρόχων» («επιχειρήσεων» κατά τον σχετικό ορισμό) δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, αλλά και έναντι άλλων οργανισμών που διαθέτουν σχετικές υποδομές, όπως π.χ. οι ΟΤΑ που έχουν αναπτύξει μητροπολιτικά δίκτυα.

Άρθρο 3

Κανένα σχόλιο

Άρθρο 4

Κανένα σχόλιο

Άρθρο 5

Θεωρούμε ότι για την εξοικονόμηση χρόνου είναι προτιμότερο οι υπόχρεοι πάροχοι να διαθέτουν έναν τυποποιημένο κατάλογο πληροφοριών αναφορικά με προσφερόμενες υπηρεσίες συνεγκατάστασης προς όλες τις υποδομές, στον βαθμό που οι πληροφορίες αυτές δεν είναι εμπιστευτικού χαρακτήρα. Ουσιαστικά, με δεδομένο ότι κάθε αδειοδοτημένη επιχείρηση συνιστά έναν εν δυνάμει «δικαιούχο» πάροχο, η εκ των προτέρων διάθεση από τους «υπόχρεους» παρόχους ενός καταλόγου χρήσιμων και μη

εμπιστευτικών πληροφοριών θα μείωνε τον απαιτούμενο χρόνο για την συλλογή των βασικών πληροφοριών αναφορικά με τις προσφερόμενες υπηρεσίες συνεγκατάστασης. Η ΕΕΤΤ θα μπορούσε να εξετάσει και να ορίσει στον υπό διαβούλευση κανονισμό το περιεχόμενο των πληροφοριών που θα παρέχονταν σε αυτόν τον κατάλογο.

Η προτεινόμενη διαδικασία του άρθρου 5 θα μπορούσε να διατηρηθεί για τις περιπτώσεις παροχής εξειδικευμένων/εμπιστευτικών πληροφοριών.

Άρθρο 6

Δεν αντιλαμβανόμαστε την έννοια του «τεκμηριωμένου» αιτήματος, ως προϋπόθεση για την προσφυγή στην διαδικασία επίλυσης διαφοράς της ΕΕΤΤ, και αιτούμαστε την παράλειψη του συγκεκριμένης λέξης, δεδομένου επίσης ότι δεν συμπεριλαμβάνεται στο άρθρο 15 του υπό διαβούλευση Κανονισμού.

Παράλληλα, προτείνουμε την μείωση του μέγιστου επιτρεπόμενου χρόνου διαπραγμάτευσης από 2 σε 1 μήνα, αφού σε κάθε περίπτωση οι υπόχρεοι πάροχοι θα υποχρεούνται στην τήρηση των αρχών της διαφάνειας, της αμεροληψίας και της μη διακριτικής μεταχείρισης. Το επιχείρημα αυτό αποκτά ακόμα μεγαλύτερη βαρύτητα στις περιπτώσεις των «υπόχρεων» παρόχων με ΣΙΑ, στους οποίους έχει επιβληθεί η υποχρέωση δημοσίευσης της Συμφωνίας Πλαισίου που εφαρμόζουν για την συνεγκατάσταση.

Άρθρο 7

Στην 4^η παράγραφο του άρθρου, ο υπό διαβούλευση κανονισμός αναφέρει πως «Σε περίπτωση όπου ο Υπόχρεος δεν μπορεί να υλοποιήσει το αίτημα του Δικαιούχου, ενημερώνει εγγράφως τον Δικαιούχο, για τους ακριβείς λόγους απόρριψης του αιτήματός του».

Θεωρούμε ότι στην παρούσα της διατύπωση, η παράγραφος αυτή είναι ασαφής και αφήνει περιθώρια για αυθαίρετες ερμηνείες περί του τι συνιστά «ακριβής λόγος». Κρίνουμε πως είναι προτιμότερο ο ίδιος ο Κανονισμός Συνεγκατάστασης να ορίζει σαφώς και περιοριστικώς τους λόγους απόρριψης των αιτημάτων συνεγκατάστασης.

Συγκεκριμένα, προτείνουμε την ακόλουθη διαμόρφωση της 4^{ης} παραγράφου, κατά το πρότυπο του Διατάγματος Κ.Δ.Π.338/2006 (11/08/2006) της Κυπριακής ΕΡΑ:

«Σε περίπτωση όπου ο Υπόχρεος δεν μπορεί να υλοποιήσει το αίτημα του Δικαιούχου ενημερώνει εγγράφως τον Δικαιούχο, εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου. Ο Υπόχρεος δύναται να απορρίψει το αίτημα του δικαιούχου μόνον εφόσον η απόρριψη δικαιολογείται από:

- (α) τη φυσική ανεπάρκεια ή ακαταλληλότητα του διαθέσιμου χώρου ή των σχετικών εγκαταστάσεων, ή/και τον εύλογο κίνδυνο ραδιομαγνητικών ή ηλεκτρομαγνητικών παρεμβολών, ή*
- (β) νομική υποχρέωση ή νομικό κώλυμα, που δεν ελέγχονται από τον Υπόχρεο Πάροχο, ή*
- (γ) άρνηση του Δικαιούχου Πάροχου να αποδεχθεί υποχρεώσεις που είναι συμβατές με την ισχύουσα νομοθεσία και/ή τις διατάξεις του Κανονισμού Συνεγκατάστασης»*

Παράλληλα, και προς αποφυγή της καταχρηστικής μεταχείρισης της περίπτωσης (α), θεωρούμε ότι θα πρέπει να επιτρέπεται στον Δικαιούχο Πάροχο να ζητήσει από την ΕΕΤΤ την επιθεώρηση της συγκεκριμένης ευκολίας/υποδομής, ώστε να διαπιστωθεί η αλήθεια του λόγου απόρριψης.

Σε κάθε περίπτωση, θεωρούμε σκόπιμο κάθε απορριπτική απάντηση του Υπόχρεου Παρόχου να κοινοποιείται στην ΕΕΤΤ, για την πληρέστερη ενημέρωσή της (για τα ποσοστά αποδεχθέντων και απορριφθέντων αιτημάτων), αλλά και για να παρέχεται η δυνατότητα της αυτεπάγγελτης παρέμβασής της σε περιπτώσεις παραβίασης της κείμενης νομοθεσίας ή του Κανονισμού Συνεγκατάστασης.

Στην 7^η παράγραφο του παρόντος άρθρου, γίνεται αναφορά σε υλοποίηση της Συνεγκατάστασης *«εντός του προβλεπόμενου χρονικού διαστήματος όπως αυτό έχει κοινοποιηθεί στον Δικαιούχο μαζί με την τεχνική μελέτη»*. Ο μη καθορισμός στον Κανονισμό Συνεγκατάστασης συγκεκριμένου χρονικού πλαισίου υλοποίησης της Συνεγκατάστασης δίνει την ευχέρεια στον Υπόχρεο Πάροχο να καθορίζει «αυθαίρετα» χρόνους υλοποίησης που να μην εξυπηρετούν τις

ανάγκες του Δικαιούχου Παρόχου. Ως εκ τούτου, ο Κανονισμός Συνεγκατάστασης θα πρέπει να περιλαμβάνει ξεκάθαρο χρονικό πλαίσιο στο οποίο θα εκτελείται το έργο της Συνεγκατάστασης, είτε με καθορισμό μέγιστου χρόνου υλοποίησης που θα ισχύει για όλους τους τύπους υποδομών στους οποίους προσφέρεται Συνεγκατάσταση (π.χ. 2 μήνες από την ημερομηνία υπογραφής της σχετικής συμφωνίας για το έργο) είτε με καθορισμό επιμέρους μέγιστων χρόνων για διαφορετικούς τύπους υποδομών (π.χ. 2 μήνες για περιπτώσεις Συνεγκατάστασης εντός κτιρίου και 1 μήνα για Συνεγκατάσταση σε περιβάλλοντα χώρο κτιρίου, καμπίνες, αγωγούς, κατασκευές κεραιών κλπ).

Στην 8^η παράγραφο του παρόντος άρθρου αναφέρεται ότι η καταβολή από το Δικαιούχο Πάροχο του υπολοίπου της δαπάνης του έργου θα πρέπει να γίνεται πριν από την υπογραφή του πρωτοκόλλου παράδοσης - παραλαβής. Θα πρέπει επίσης να γίνει αναφορά στη διαδικασία που θα ακολουθείται σε περιπτώσεις που ο Δικαιούχος Πάροχος δεν υπογράψει το πρωτόκολλο παράδοσης - παραλαβής εξ υπαιτιότητας του Υπόχρεου Παρόχου.

Άρθρο 8

Κανένα σχόλιο

Άρθρο 9

Ως προς το σημείο (β) του ελάχιστου περιεχομένου της συμφωνίας - πλαίσιο, επαναλαμβάνουμε τους ισχυρισμούς μας αναφορικά με την 4^η παράγραφο του άρθρου 7, για τους λόγους απόρριψης αιτημάτων συνεγκατάστασης

Ως προς το σημείο (γ) του ελάχιστου περιεχομένου της συμφωνίας - πλαίσιο, θεωρούμε πως ο ίδιος ο Κανονισμός Συνεγκατάστασης θα πρέπει να ορίζει το μέγιστο επιτρεπόμενο χρονικό διάστημα εντός του οποίου θα πρέπει να ολοκληρώνονται οι σχετικές διαδικασίες (εγκρίσεις, έλεγχοι και εργασίες) και να παρέχονται οι σχετικές υπηρεσίες, και παραπέμπουμε στο σχολιασμό της 7^{ης} παραγράφου του άρθρου 7.

Θεωρούμε επίσης ότι στη Συμφωνία Πλαίσιο, εκτός των αναφερθέντων στον προτεινόμενο Κανονισμό Συνεγκατάστασης, θα πρέπει να περιληφθούν και:

(α) οι ενέργειες που θα πραγματοποιούνται σε περίπτωση που ένας Δικαιούχος Πάροχος δεν χρησιμοποιήσει τη Συνεγκατάσταση και τις ευκολίες εντός εύλογου χρονικού διαστήματος (π.χ. 3-5 μήνες) μετά την παραλαβή τους. Αυτό είναι σημαντικό σε περίπτωση που εκκρεμεί αίτημα άλλου Δικαιούχου Παρόχου, δεν υπάρχει πρόσθετος διαθέσιμος χώρος και ο αρχικά παραχωρημένος χώρος σε άλλο Δικαιούχο Πάροχο δεν χρησιμοποιείται.

(β) η Συμφωνία Επιπέδου Παροχής Υπηρεσίας (Service Level Agreement, SLA)

Άρθρο 10

Κανένα σχόλιο

Άρθρο 11

Κανένα σχόλιο

Άρθρο 12

Θεωρούμε ότι στον Κανονισμό Συνεγκατάστασης θα πρέπει να προβλεφθεί ρητά ότι ο Υπόχρεος Πάροχος οφείλει να παρέχει Συνεγκατάσταση και από κοινού χρήση συστημάτων αγωγών στο Δικαιούχο Πάροχο ανεξαρτήτως του σκοπού για τον οποίο θα χρησιμοποιηθεί ο αγωγός. Αυτός φαίνεται να είναι και ο σκοπός του άρθρου 12, αφού το ζητούμενο είναι η αποφυγή νέων αγωγών και κατασκευών και η κατά το δυνατόν καλύτερη εκμετάλλευση των υφιστάμενων δικτύων και ευκολιών.

Στο ίδιο πνεύμα, θεωρούμε πως Υπόχρεος Πάροχος θα πρέπει να παρέχει υπηρεσίες και σε μερικώς κατειλημμένους αγωγούς, στις περιπτώσεις που ο δικαιούχος πάροχος στερείται εναλλακτικής δυνατότητας ή λόγω της ανάγκης προστασίας της δημόσιας υγείας ή ασφάλειας, ή της επίτευξης πολεοδομικών ή χωροταξικών στόχων.

Άρθρο 13

Ως εξειδίκευση της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του υπό διαβούλευση κανονισμού, θεωρούμε πως στο άρθρο 13 είναι σημαντικό να προστεθεί ότι τα

τέλη που δικαιούται να ζητήσει ο Υπόχρεος Πάροχος για τις συμφωνίες συνεγκατάστασης και από κοινού χρήσης ευκολιών θα πρέπει να υπολογίζονται με βάση τις αρχές της αντικειμενικής αιτιολόγησης, της αναλογικότητας, της αμεροληψίας και της μη διάκρισης του Δικαιούχου παρόχου σε σχέση με άλλους παρόχους ή άλλες υπηρεσίες του Υπόχρεου παρόχου.

Άρθρο 14

Κανένα σχόλιο

Άρθρο 15

Κανένα σχόλιο

Άρθρο 16

Στο πλαίσιο της εποπτικής της αρμοδιότητας και για την καλύτερη εκτέλεση των σχετικών της καθηκόντων θεωρούμε ότι στην ΕΕΤΤ θα πρέπει να υποβάλλονται όχι μόνο οι συμφωνίες συνεγκατάστασης μεταξύ των παρόχων, αλλά και οι περιπτώσεις άρνησης παροχής υπηρεσιών συνεγκατάστασης. (βλ. και σχετικό σχόλιό μας για το άρθρο)

Άρθρο 17

Κανένα σχόλιο

Άρθρο 18

Κανένα σχόλιο